

Giriş

Kavmiyetçilik, körükörüne bir ırkı ve kavmi veya bir soyu üstün sayarak, diğer kavimleri hakir görmektir. Kendi an'anesine istinad etmeyen esasları kötüleyen, saldırgan, istilâcı ve zulümkâr bir zihniyettir. **Kavmiyetçilik (Irkçılık)**, dinî bağları gevşeten anarşi ve vahşete yaygınlık kazandıran ve içtimaî bünyelerde tahribe yolaçan **bir mikroptur**. O, bilhassa hayata nizam veren dinî ve ahlâkî esaslar yerine, irkî ve kavmî râbitaları esas aldığı için tahripkârdır.

Cemiyetlerin bünyelerinde fitnenin en korkunç seyrangâhı, soy-sop iddiasıdır. Bu sebeble bu illet, vahdetimizi parçalamaya müsait unsurların başında gelir. Zira kavmiyetçiliğin mizacında ihtilâf ve inşikak yatar.

Kavmiyetçiliğin zararları şöylece hülâsa edilebilir:

- 1. Soy sop üstünlüğü içtimaî hayatın temel esaslarından biri olan adaleti ciddî biçimde zedeler.** İnsanlığa hediyesi zulüm, tahakküm ve terördür. Zira, ırkdaşlarını kayırmak, kavmiyetçiliğin ayrılmaz bir vasfıdır. Bu bakımdan, bir kavmiyetçinin âdil olması ve insafla hareket etmesi mümkün değildir.
- 2. Kavmiyetçilik, içtimaî râbitaları zayıflatır.** Saâdet-i insaniyenin lâzımı olan meziyetleri kökünden yıkar, uhuvveti sarsar, muhabbeti gölgeler, samimiyeti selbeder. Kin, hased, adâvet gibi mânevî mikroplara menba olduğundan, birlik ve beraberliği zedeler.
- 3. Soy sop dâvası gütmek, insanı korkunç bir vahşet ve kin iklimine doğru sürükler.** İnsanın mahiyetindeki şefkat, merhamet, mürüvvet gibi ulvî seciyeleri tamamen yokeder. Bunun en açık ve günümüzdeki en yakın misali, Şark'daki kavmiyetçi ve bölücü anarşistlerin masum insanlara yaptıkları fecî katliamlardır.
- 4. Kavmiyetçiliğin mizacı, başkalarını yutmakla beslenmektir.** Kavmiyetçilik felsefesi, gurur ve enaniyet, üstünlük iddiası ve asalet dâvası gibi menfi esaslara binâ edildiğinden içtimaî hayatta daima fitne ve fesadı körükler, huzursuzluk ve keşmekeşliğe sebep olur. Meziyet ve faziletleri kendine hasretmek, kendi kusur ve noksanlıklarını da görmemek kavmiyetçiliğin şiarıdır.
- 5. Kavmiyetçilik, insanlık âlemini helâk eden bir zakkum ağacıdır.** İnsanlık, onun zehirli meyvelerinin sancısını, asırlarca çekmiş ve hâlen de çekmektedir. Birinci ve İkinci Dünya Harpleri bunun en son şahitleridir.
- 6. Kavmiyetçilik, yıkıcı bir fırtına gibidir.** Tarihin şehâdetiyle nice devletleri zaafa düşürmüş, nicelerini tarih sahnesinden silmiş, cebir ve tahakküm ile nice müessif hâdiselere sebep olmuştur.

Dünya tarihi, kavmiyetçiliğin acı tablolarıyla doludur. Birkaç misâl vermek gerekirse; Hitler Almanyası'nın "üstün ırk nazariyesi" safsatası, İkinci Dünya Savaşı'nın patlamasını, netice vermiş ve milyonlarca insan vahşice katledilmiştir.

İtalya'da Mussolini'nin faşist rejimi, orada korkunç bir terör estirmiş, binlerce insanı imha etmiştir.

Sömürgeci Avrupalıların Güney Afrika'daki yüz binlerce insanı topyekûn imha hareketleri Batı Medeniyetinin utanç verici kara tablolarından bir yenisidir. Bu cahiliye zihniyeti, bugün yine siyahbeyaz ayrımı halinde devam etmektedir.

Amerika'da beyazların Zencilere tahakkümü asırlarca devam etmiş, hâlen de etmektedir. Keza, bugün Rusya'da bile Marksist rejim adı altında "üstün Slav ırkı"nı hâkim kılma politikası sürdürülmektedir.

7. Kavmiyetçilik, insandaki yüksek hamiyet hislerini sadece kendi ırkına tahsis ettirmekle hamiyet çerçevesini daraltır. Yüksek, ebedî, mânevî ve uhrevî ideallerin gelişmesini engeller. İnsandaki fitrî seciyelerin yerlerini değiştirir. Meselâ: Tevazua bedel gurur, muhabbete bedel kin, muavenete bedel çarpışma ve cidalleşme psikolojisini tahrik eder. Hakka bedel kuvveti esas alır.

8. Kavmiyetçilik illetine müptelâ olanlar, bütün Müslümanları adaletle, insafla, şefkatle kucaklayamaz. Kendilerini dine adapte etmek yerine, dini kavmiyetçilik fikrine âlet etme cür'etine düşebilirler. Neticede, hamiyet duyguları daralır, körelir, söner, gider. Ve nihayet, kendilerini ve taraftarlarını tatmin etmek için muhayyel efsane ve mitolojilerden medet ummaya başlarlar.